

opusdei.org

Un interviu cu Prelatul Opus Dei

Interviu cu Episcopul Javier Echevarría, prelat Opus Dei, în ziarul La Razón, duminică 24 martie 2013.

15.04.2013

Cum ați primit vestea alegerii unui nou Papă? Ce ați simțit în inima dvs. în acel moment?

A fost o mare bucurie. Catolicii trebuie să aibă un părinte comun pe pământ, Vicar al lui Cristos în Biserica universală. Văzând fumul

alb, am îngenuncheat să mă rog pentru el, chiar și fără să știu cine va fi. Mi-am reînnoit în interior dorința de a fi un bun fiu al Pontifului Roman.

Atunci când noul Papă Francisc a vorbit pentru prima oară de la balconul binecuvântărilor, i-a amintit pe toți oamenii de bună voință. Și m-am gândit că, pe lângă credincioșii catolici, Papa poartă în inimă, greutatea, bucuriile și durerile întregii omeniri. De aceea, împreună cu bucurie, am simțit, de asemenea, o dorință imensă ca noi toți să ne rugăm pentru Succesorul lui Petru, și am simțit o dorință filială de a invita oamenii să-l iubească pe Pontiful Roman.

Din cuvintele acestor prime zile ale pontificatului său, cu ce ați rămas dvs., și ce v-a atras atenția?

„Cristos este centrul”, a declarat el reporterilor la ședința din 16 martie.

Aceasta mi-a amintit de ceea ce Sf. Josemaría ne repeta: „Trebuie să vorbim despre Cristos, și nu despre noi înșine”. Acest lucru ne readuce cu adevărat la ceea ce este esențial. Papa Francisc a vorbit, de asemenea, de acțiunea Duhului Sfânt. Este nevoie să citim în această cheie acest ultim conclav și întreaga istorie a Bisericii: în cheia credinței.

Suntem înaintea primului papă din America Latină în istorie. Din experiența dvs. de Prelat Opus Dei, ce aduc nou creștinii din America Latină la vechea Europă?

În America Latină, se simte spiritul cel bun de a-ți exprima afecțiunea cu caritate, o afecțiune palpabilă. Această căldură sufletească ajută adeseori a evita prejudecățile față de ceilalți, pentru a evita o anumită complexitate intelectuală care tulbură relațiile dintre oameni, și pentru a construi relații

interpersonale cu adevărat umane. O manifestare a acestei capacități de a iubi rezultă din pietatea populară, care se păstrează foarte vie în multe țări din America Latină, cu o devoțiune față de Maica lui Dumnezeu, care este în același timp tandră și puternică, și care presupune o atitudine care îmbogățește omenirea. Toate acestea sunt har pentru Biserică.

Încetul cu încetul, știm mai multe detalii despre Sfântul Părinte: călătoria cu autobuzul, locuia într-un mic apartament în Buenos Aires... Credeți că aceste gesturi mici de zi cu zi sunt cele care pot impresiona pe cei care au o imagine stereotipată a preoților, cardinalilor și a Bisericii în general?

Această austeritate este o notă comună a papilor recentți, cu unele manifestări externe diferite, și, de

asemenea, a marii majorități a preoților care au strictul necesar pentru a trăi, iar mulți nu au nici măcar atât. Așa cum ați spus, acesta este un stereotip. Eu vă spun de un cardinal, care a venit la Universitatea Pontificală a Sfintei Cruci. Între o activitate și altă, la 5 pm, a fost o „pauză de cafea”. În timp ce mânca ceva, a spus: „Știți, eu diseară n-am să iau cina? N-am pe nimeni să mă ajute s-o pregătesc”. Acest caz nu este general, dar v-aș putea arăta mai multe exemple.

Lipsa de bunuri materiale, precum spunea Sf. Bernard, nu este ea însăși o virtute, ci această virtute constă în a iubi sărăcia, care este, de asemenea, percepută de acele gesturi de renunțare. Această dispoziție rezultă mult mai ușoară atunci când persoana știe să se lepede de bunuri de prisos, și este detașată de ceea ce posedă. Într-adevăr, așa cum spunea Sfântul Josemaría, sărăcia îi aduce

omului o comoară pe pământ și, în acest scop, îi prezintă ca un model pe acești părinți de familie numeroasă, care, în efortul lor de a avea grijă de cei din familie cu dragoste, renunță de bună voie la lucrurile personale. Ni se prezintă, prin urmare, ca o virtute ce trebuie prețuită – așa ne-a învățat Isus –, și care face parte din iubire. În același timp, trebuie să facem tot ce este posibil pentru a alina suferința cauzată de nedreptate personală și socială, și văd că uneori ne invadează în mod natural nerăbdarea când ne confruntăm cu multe nedreptăți pe care dorim să le rezolvăm.

Reforma Curiei, noua evanghelizare... Există multe subiecte pe care le-au abordat Cardinalii de-a lungul congregațiilor generale. Dintre toate aceste problemele care au fost pe masă, care considerați că

sunt cele mai urgente pentru Biserică?

Desigur, cu o logică supranaturală și de asemenea pământească, Curia se adaptează fiecărui Papă și nevoilor Bisericii, în funcție de epocă. Dar nu este treaba mea să subliniez prioritățile: este în mâinile Sfântului Părinte, care nu are nicio altă dorință decât a-i sluji pe toți. Dacă vorbim de o reformă, care ar putea fi necesară, știm că în Roma lucrează mulți oameni cu abnegație, cu mare spirit de serviciu, uneori departe de casă și de familie, precum și cu un salariu modest. Evident, eu n-am fost în adunările generale, unde Cardinalii au vorbit împreună, dar nu există nici o îndoială că noua evanghelizare este încă o prioritate pentru Biserică. Mi se pare că stilul simplu și direct al Papei este un ajutor de mare preț în acest sens.

În comunicatul pe care l-ați scris cu câteva zile în urmă, ați subliniat apelul Papei Francisc la evanghelizare. Cum se poate traduce această invitație a Sfântului Părinte la carisma concretă a Opus Dei? Care sunt provocările în această privință?

Motto-ul Cardinalului Bergoglio a fost „miserando et eligendo”. Ea vine dintr-un text de Sf. Beda Venerabilul, pe care-l citim în fiecare an în liturgia orelor. Acesta este un comentariu al chemării lui Matei. Isus a avut compasiune, milă, iar, în același timp, a chemat pe ucenicii săi să-L urmeze. Vocația este și o dovadă de iubire: ea se naște din inima divină plină de milă. Sfântul Beda spune că Isus a văzut „mai mult cu privirea internă a inimii sale decât cu ochii săi trupești”. Sf. Josemaría, cu mesajul primit de la Dumnezeu, ne amintește că suntem cu toții chemați la sfințenie și obișnuia să

spună: „Isuse al meu, fă ca eu să văd prin ochii tăi”. Cred că urgența de-a evangheliza – mereu prezentă în Biserică – se manifestă într-o invitație pentru a privi persoanele, pe toată lumea, cu o viziune apostolică, cu milă și dragoste, cu dorința de a-i ajuta să primească marele dar al cunoașterii lui Cristos și al dragostei Sale. Spiritul Opus Dei încurajează pe credincioșii Prelaturii, preoți și laici, să conștientizeze că, în viața obișnuită, la locul de muncă, în familie, în relațiile sociale, trebuie să descoperim că alții au nevoie de noi, nu pentru că noi suntem mai buni, ci pentru că suntem frați în Cristos. Cum a spus Sfântul Josemaría, tocmai în timpul unei cateheze la Buenos Aires, „atunci când lucrați și ajutați pe prietenii voștri, pe colegii voștri, pe vecinii voștri, astfel încât aceștia să nu-și dea seama, atunci îi vindecați, sunteți Cristos care vindecă, sunteți Cristos care conviețuiește fără nici o problemă cu

cei care au nevoie de sănătate, cum s-ar putea întâmpla cu noi în oricare zi”. Toate acestea înseamnă, în același timp, a purta și a iubi crucea despre care a vorbit, de asemenea, Papa Francisc în prima sa predică. Și, după cum Cardinalul Bergoglio a predicat în omilia sa din cadrul ultimei Liturghii a crismei, trebuie să avem „răbdare cu oamenii”, când îi învățăm, le explicăm, sau îi ascultăm, bazându-ne întotdeauna pe harul Duhului Sfânt.

Cum îl poate ajuta pe Papa Francisc faptul de a ști că aproape de el va fi Papa Emerit Benedict?

Cred că Papa va simți mai presus de toate puterea și însoțirea spirituală a predecesorului său. Și ca poate să se sprijine adesea pe învățătura bogată și actuală a Papei Benedict al XVI-lea. Dragostea pe care are o avem toți din Biserică față de el este tot mai mare, pentru că știm că se roagă pentru noi

la Sfânta Liturghie și în rugăciunie, și
că sprijină unirea noastră
necondiționată față de Papa Francisc.
În acest sens, consider ca este
important să se respecte voința Papei
Benedict al XVI-lea de-a dispărea din
ochii lumii, pentru a face clar că
există doar un singur papă, și să nu-i
facă să înțeleagă greșit pe oamenii
care, probabil, au mai puțină
formare creștină sau cultură
teologică. Acum, Pontiful Roman este
Papa Francisc, căruia anteriorul
Pontif i-a promis mai devreme o
totală venerație și supunere de
bunăvoie.

Bergoglio, la mormântul Sfântului Josemaría

Îl cunoaște Javier Echevarria pe
actualul Papă? „L-am întâlnit cu
diferite ocazii, aici, la Roma (de
exemplu, în mai multe adunări ale
Sinodului Episcopilor) și la Buenos

Aires. Este o persoană iubitoare, un preot în același timp auster și zâmbitor. Apropiat de bolnavi și nevoiași, atât din punct de vedere material cât și spiritual. Are o personalitate puternică. Știe cu claritatea unui fiu al lui Dumnezeu ceea ce vrea și ceea ce nu vrea. Toată lumea știe că întotdeauna cere rugăciuni pentru el însuși, și că se roagă mult pentru ceilalți”, a spus prelatul Opus Dei, care dezvăluie un detaliu: „Cu o anumită ocazie a venit în această casă, cu câțiva ani în urmă, pentru a vizita mormântul Sf. Josemaría, situat în Biserica Prelaturii, Santa Maria della Pace. Cardinalul Bergoglio a îngenuncheat aproximativ 45 de minute. Capacitatea sa de a se ruga, fără grabă, este un exemplu pentru toți, pentru că în rugăciune creștinul găsește, în același timp, atât lumina cât și mângâierea Domnului”.

În fruntea Lucrării

A-l căuta pe Dumnezeu în fiecare zi

Fondată în 1928 de către Sfântul Josemaría Escrivá (Barbastro, 1902 - Roma, 1975), în prezent Opus Dei are mai mult de 90.000 de membri. 98% sunt laici și cea mai mare parte căsătoriți. Aproximativ 2.000 sunt preoți. Cu o carismă axată pe ajutorul în a-l întâlni pe Cristos în muncă, viața de familie și restul activităților obișnuite, această realitate eclezială desfășoară activități educative, sociale, culturale, având un clar scop de serviciu și de formare: spitale, universități, centre de formare profesională, etc. Prelatul Opus Dei este în fruntea Lucrării în misiunea sa de a răspândi chemarea universală la sfințenie și de a promova apostolatul credincioșilor Prelaturii. În cadrul Opus Dei, care are de la origine un caracter de

familie, prelatul este pur și simplu numit părinte. Acest părinte este în prezent Episcopul Javier Echevarría (Madrid, 1932), care i-a succedat în 1994 Episcopului Alvaro del Portillo, care a preluat conducerea după moartea fondatorului Opus Dei.

José Beltrán // La Razón

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/un-
interviu-cu-prelatul-opus-dei/](https://opusdei.org/ro-ro/article/un-interviu-cu-prelatul-opus-dei/)
(16.03.2026)